Recensie: Doornroosje ****

Stadsschouwburg Antwerpen
zaterdag 6 september 2025



foto © Deep Bridge

Recensie:
Met haar nieuwste familiemusical 'Doornroosje' brengt Deep Bridge een eeuwenoud verhaal weer helemaal bij de tijd. Stany Crets nam het sprookje van de gebroeders Grimm stevig onder handen. Hij behield de kern van het verhaal, maar integreerde een post-'ME TOO'-ethos waarbij Doornroosje (Lotte De Clerck) zich meer zeggenschap toe-eigent, ridder Sven (Jérémie Vrielynck) ontdaan is van elke vorm van toxische mannelijkheid en haantjesgedrag en een kus zonder toestemming niet zomaar evident is. Stany gaf het geheel ook verschillende lagen mee. In de eerste plaats is het een sprookje waar de kinderen zich volledig in kunnen laten meevoeren. De participatie van de jonge toeschouwers is soms echt aandoenlijk om te zien. Daarnaast is er ook een laag humor voor de volwassenen. Meer dan eens lagen we met de redactie van Concertnews.be bijna onder onze stoelen van het lachten. En dan is er nog een derde laag waarin Stany Crets heel bewust speelt met de perceptie en de regels van het genre 'musical'. Als een volleerd koorddanser bewandelt hij de slappe koord van de humor zonder te vervallen in het belachelijk maken van het genre. En dan zijn er nog de geweldige prestaties van de voltallige cast die er glansrijk in slagen om al deze elementen te combineren tot een geweldige ervaring voor jong en oud.

De musical start in de klas van Juffrouw Van Dievel waar de jonge Roosje Van Dooren ligt te slapen tijdens de les. Dit komt omdat ze 's avonds te lang sprookjes leest over draken en prinsessen. Als straf wordt ze verbannen naar de zolder alwaar een vreemd voorwerp staat. Het blijkt een sprekend spinnewiel, Spinnewilly, te zijn. Wanneer Roosje het spinnewiel gaat onderzoeken, prikt ze zich en valt ze in een diepe slaap. Daarin droomt ze over prinses Doornroosje op de vooravond van haar zestiende verjaardag. Haar ouders, de koning en de koningin, drukken haar nogmaals op het hart hoe belangrijk deze verjaardag wel is. Als kind is ze namelijk vervloekt door de Slechte Fee die voorspelde dat ze zich op 16 jaar zou prikken aan een spinnewiel en dan zou sterven. Haar zus, de Goede Fee, heeft de vloek daarna afgezwakt tot honderd jaar slapen. De Koning had het geniale idee om Ridder Sven en zijn kornuiten alle spinnewielen te laten verbranden, maar omdat er één ontsnapt was, moet Doornroosje zich voor een jaar schuilhouden in een oude ruïne. Laat dit nu juist de plaats zijn waar dit ene spinnewiel zich bevindt. De vloek van de Slechte Fee voltrekt zich en Doornroosje valt in een diepe slaap. Gelukkig is er Ridder Sven die aangepord door de Koningin een reddingspoging onderneemt.
De redding komt niet van een geprivilegieerde klasse, maar van een gewone ridder. Maar voor de rest is er aan de kern van het verhaal weinig veranderd. In essentie is het nog altijd een prinsessenverhaal met Lotte

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

De Clerck als prinses van dienst. Ze ziet er niet alleen betoverend uit, ze klinkt ook alleraardigst. Wanneer ze voor het eerst ten tonele verschijnt en mee 'In Dromenland' zingt, kan je wegsmelten bij haar zachte, lieve stemgeluid. En toch is ons Doornroosje in deze familiemusical van Deep Bridge geen tam, dom prinsesje. Om te beginnen gelooft ze al niet in de vloek waar haar ouders haar steeds voor waarschuwen. Ze moet niet hebben van stoere, gevoelloze venten. Ze wil niet zomaar gekust worden. En ze stelt zich vragen bij wat een prinses nu juist de hele dag doet. Eigenlijk wil ze het liefst van al 'gewoon' zijn.

Lotte De Clerck mag in haar vertolking van prinses Doornroosje meer pit steken en doet dat met verve. Ze gaat er zelfs zo in op, dat ze weigert om te spelen dat ze voor 100 jaar gaat slapen. Schrijver Stany Crets en componist Jens Broes

hebben speciaal voor Lotte het nummer 'Hoofdrollen Slapen Niet' geschreven. Het sprookje zelf wordt even op pauze gezet om Lotte De Clerck als leading woman haar beklag te laten doen over het feit dat haar grote dialogen en mooie liedjes beloofd werden en dat ze nu gewoon op een bed moet liggen en doen alsof ze slaapt. Met een subtiel gevoel voor humor speelt men hier met het spelen en tegelijkertijd creëert men het ideale lied om Lottes vocale talenten ten volle te etaleren. Wij zagen en hoorden een Lotte De Clerck die deze kansen volledig te baat greep en wist te imponeren met haar talent.

Maar een prinses alleen maakt nog geen sprookje en daarom is er Ridder Sven. Geen é¼ber-macho die niets liever doet dan met zijn zwaard pronken, maar een gevoelige jongen die emotioneel kan worden en van musical houdt. Of zoals hij zelf zingt: "Ik wil geen ridder zijn, maar een lover op termijn." Het is niemand minder dan Jérémie Vrielynck die in de huid van deze 'redder in nood' mag kruipen. Hij speelt de rol voortreffelijk. Het stoere gedrag is overduidelijk gespeeld en de zachtere kant komt natuurlijker over (zonder te vervallen in al te 'vrouwelijke' trekjes). En naast het feit dat de tandem Lotte-Jérémie voortreffelijk werkt, merk je ook dat de kinderen in de zaal volledig mee zijn met het personage van Ridder Sven. Wanneer deze beweert alle spinnewielen in het land te hebben verbrand, roepen ze spontaan: "Nee!".

En dat is het moment dat je als journaliste weet dat het op niveau van de jonge toeschouwers goed zit. Wanneer de kinderen zo mee opgaan in het verhaal dat ze uit zichzelf mee gaan reageren op wat ze zien en horen, voel je dat het goed zit. Ze hadden het duidelijk naar hun zin. Het scherpe contrast tussen Goede Fee Isabelle Heremans en Slechte Fee Maja Van Honsté deed daarbij ook haar duit in het zakje. In deze versie van 'Doornroosje' zijn ze als yin en yang: twee tegengestelde krachten die elkaar in evenwicht houden; de ene kan niet zonder de andere bestaan. Isabelle Heremans zet haar personage neer met de uiterlijke glitter van Glinda en de manieren van Natalia: verfijnde buitenkant gecombineerd met een spontane flapuit. Maja Van Honsté mag zich volledig laten gaan in haar duistere kant en maakt het verschil vooral met haar ijzige lach. Het is geweldig om te zien hoe de kinderen daarop reageren.

Voor de volwassenen zijn er de personages van Koning en Koningin. Stany koos hier voor de beproefde combinatie van Walter Baele en Liv Van Aelst en met succes. Liv is de koningin met de droge keel en Walter de koning met de droge humor. Het is in de interacties van dit duo dat heel wat humor voor de papa's en mama's verpakt zit. Liv mag de grap mee klaarzetten en Walter mag de bal vervolgens binnenkoppen. Het resultaat was dat we meer dan eens dubbel lagen van het lachen en het meisje naast ons geen idee had wat er nu juist zo grappig aan was. Heerlijk toch als een voorstelling op verschillende niveaus werkt.

Met 'Doornroosje' heeft Deep Bridge weer een succesvolle familiemusical in de Vlaamse theaters staan die groot en klein kan bekoren met een klassiek sprookje in een modern jasje.

< Sascha Siereveld >

Cast:

Doornroosje: Lotte De ClerckRidder Sven: Jérémie VrielynckKoninin: Liv Van AelstKoning: Walter

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

BaeleGoede Fee: Isabelle HeremansSlechte Fee/ Juffrouw Van Dievel: Maja Van HonstéSpinnewilly: Steven ColombeenRoosje Van Dooren: Sanne Van Zwam

Creatives:

Regie, Script & Liedteksten: Stany CretsChoreografie: Gregory LangenMuziek: Jens BroesDecorontwerp: Ezra Van DammeHaar & Make-up Ontwerp: Kim Van den BergeRegie-assistent: Jozefien GrossenOrigineel Concept & Creative Producer: Koen Hendrickx

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.